

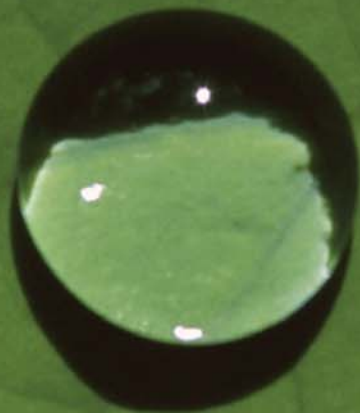
Kristendom på 7 x 2 minutter

Der er skrevet tusindvis af tykke bøger om kristendommen.
Men her har jeg skrevet kort og enkelt, hvad den kristne tro går ud på.
Det har jeg samlet i syv punkter, som hver kan læses på to minutter.

Der er én Gud

Kristne tror på én Gud, der møder os som Fader, Søn og Helligånd. Det betyder ikke, at der er tre guder. Guds tre personer kan sammenlignes med, at vand kan optræde i luftform (damp), flydende form (væske) og fast form (is). I alle tilfælde er det vand; alligevel er der forskel på damp, væske og is. Omtrent sådan er det med Gud. Der er én Gud. Som Faderen er han

skaber. Som Sønnen er han frelser. Som Helligånden giver han liv. Dette uddybes i de følgende sider.

I Bibelen, hvor Gud har talt til os, siges det fx, at han er god og retfærdig. Djævelen derimod, som også omtales i Bibelen, er ond og uretfærdig; men han er ikke nogen gud. Der findes ikke to guder, én god og én ond. Djævelen er "bare" en engel, som engang gjorde oprør mod Gud. Han har derfor ingen chancer i forhold til Gud. Til gengæld er vi mennesker svage over for Djævelen. Derfor hører det til den kristne tro

at "forsage Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen." Det betyder, at vi siger nej til alt det, der kommer fra Djævelen, fordi det ødelægger vores liv.

Vi kan ikke rumme eller forstå Gud. Han er jo Gud, og vi er mennesker. Han er ubegrænset og fuldkommen. Vi er begrænsede og ufuldkomne. Vi kan fx ikke rumme, at den ene Gud møder os som tre personer. Vi kan heller ikke forstå, hvordan Gud har al magt, når nu Djævelen også har så megen magt. Men kunne vi forstå Gud, var han jo slet ikke Gud!

DET BETYDER:

- Vi mennesker er ikke små guder. Det er en stor lettelse.
- Vi har kun én Gud at forholde os til.
- Kun Gud – Fader, Søn og Helligånd – magter at være Gud i vores liv.
- Djævelen er vores modstander, men han er ikke en gud.
- Vi kan ikke forstå alt om Gud, fx hvorfor han tillader onde ting i vores liv.

Gud skaber

Gud har skabt alting. Det betyder, at stjernerne, jorden, planterne og dyrene kommer fra ham. Mennesket er det mest fantastiske, Gud har skabt. Selvfølgelig er der sket en udvikling, siden Gud skabte for tusindvis af år siden. Der er fx opstået nye dyreracer, og planterne er blevet forædlet af mennesker. Men det hele kommer altså fra Gud. Og mennesket er ikke et dyr. Vi er unikke.

Men Gud skabte ikke bare engang for længe siden. Han holder også liv i alt det skabte. Han har skabt naturlovene, som gør, at året veksler, og at stjernerne holder deres baner. Han får også planterne til at spire om foråret, og han har gjort det så fantastisk, at en mand og en kvinde kan få et barn sammen.

Desuden er det Gud, der giver os mad, tøj, hus, bil, computer og så videre. Jeg ved godt, at alt dette er lavet af mennesker, og vi køber det for penge. Men hvem har skabt alle råmaterialerne, og hvem har givet os evner til at lave alt dette? Det har Gud.

Derfor skal vi takke Gud for alle disse gaver. Når Gud er skaber, er det heller ikke underligt, at vi står til ansvar for ham. Som der står i det første bud: "Du må ikke have andre guder." Vi har altså først og fremmest med Gud at gøre. Vi skal ikke sætte noget eller nogen højere end ham.

DET BETYDER:

- Vi er ikke tilfældigheder, for Gud har skabt netop dig og mig.
- Menneskets mange evner, solsortens sang og solopgangen kan vi takke Gud for.
- Gud holder liv i os i dette øjeblik.
- Gud er vores herre, som vi står til ansvar overfor.
- Vi skal elske Gud af hele vores hjerte.

Elsk din næste

Kærligheden er meget central i den kristne tro. Det gælder både kærligheden til Gud og til andre mennesker. Ægte kærlighed er altid gensidig. Vores kærlighed til Gud er betinget af hans kærlighed til os. Og vi kan ikke elske andre, hvis ikke vi selv er blevet elsket, fx af vores forældre.

Sidste del af kærlighedsbudet lyder: "Du skal elske din næste som dig selv." Vores næste er vores medmenneske, fx vores kæreste, forældre, børn, naboer eller arbejdskolleger. Altså dem, vi lever det daglige liv sammen med. Men vores næste er også de gadebørn i Rio de Janeiro eller de undertrykte kvinder i Somalia, som vi har mulighed for at hjælpe, fx via nødhjælp.

Det, at vi skal elske vores næste, betyder ikke, at vi altid skal have varme følelser over for dem, for det har vi kun nogle gange. At elske sin næste vil først og fremmest sige at handle til bedste for dem: Tilgive sin kæreste. Være god ved sine børn. Hjælpe sin nabo. Give af sine penge til dem, der lider nød. Og mange andre ting.

Hvad det er at elske sin næste, står i De ti bud: Du skal ære dine forældre. Du må ikke slå ihjel. Du må ikke bryde ægteskabet. Du må ikke stjæle. Du må ikke lyve. Du må ikke være misundelig på andre. Det er sådan, vi gerne selv vil behandles. Derfor skal vi behandle andre på samme måde.

DET BETYDER:

- Vores næste er medmennesker; ikke fjender eller konkurrenter.
- Vores næste er Guds skabning, som vi har pligt til at elske.
- Gud værner vores liv, fx ved at forbyde andre at stjæle fra os.
- At elske Gud og sin næste indebærer, at vi skal overholde De ti Bud.
- Elsker vi ikke Gud og vores næste, er det vores livs største problem.

Gud frelser

Der er meget fint og godt i verden. Men der er også meget usselt og ondt. Det kan vi se i TV, og det erfarer vi. Vi er også selv årsag til det. Vi siger ikke tak til Gud. Vi sårer eller bagtaler andre. Vi lyver og stjæler. Vi kalder al den slags for "synd".

Når vi ikke sætter Gud over alt andet og ikke elsker vores medmennesker, bliver Gud vred – af tre grunde:

- 1) Fordi vi tilsidesætter ham.
- 2) Fordi vi handler ondt mod vores medmennesker, som han elsker.

3) Fordi vi ødelægger livet for os selv, som han også elsker.

Vi sanser ikke altid alvoren i synden. Men det gør Gud heldigvis, og han har fundet en måde at frelse os på: Ved tro på Jesus Kristus.

For at Jesus kunne blive frelser, måtte han være helt Gud og helt mennesket. Derfor blev Jesu mor, Maria gravid ved Helligånden, altså uden at hun havde været i seng med en mand. Ni måneder senere fødte

han Jesus. Da han blev voksen, gik han omkring i Israel. Han helbredte syge, uddrev onde ånder og talte til folk. Til sidst blev han fanget, pint og korsfæstet. Men tre dage efter opstod han fra de døde. 40 dage senere vendte han tilbage til Guds bolig, Himlen, hvor han er nu.

Alt dette gjorde Jesus for at frelse os. Han elskede Gud og sin næste. Han tog vores synder og led den straf, vi har fortjent. Han stod op fra de døde for at give os evigt liv.

DET BETYDER:

- Skønt alvoren ved synden måske ikke er gået op for os, er den gået op for Gud.
- Gud sendte Jesus til jord som frelser for os.
- Det onde, vi har gjort, og det gode, vi har undladt at gøre, har Jesus taget straffen for.
- Ved hans opstandelse ejer vi evigt liv, selv om vi skal dø en dag.
- Frelsens gave må vi enten modtage eller afvise.

Gud giver liv

Guds frelse er gjort helt færdig af Jesus. Den er en gave, Gud forærer os. Det sker, når vi hører om Guds frelse i en prædiken, læser i Bibelen, synger en salme eller taler med et andet menneske. Det sker også i dåben og nadveren. På disse måder skaber Helligånden troen i os. Det sker, når vi tager imod Guds frelses-gave.

Helligånden skaber altså troens liv. Men han skaber også mange andre former for liv. Han skaber fx livet i den kristne menighed og det kristne fællesskab. Den kristne kirke er ikke først og fremmest kirkebygninger. Den er kristne mennesker og deres fællesskab, som er noget andet end det, vi kan have om en hobby eller en politisk ide. Det er

nemlig også et fællesskab med Gud – Fader, Søn og Helligånd.

Helligånden skaber også evigt liv, som rækker ud over døden. I trosbekendelsen siger vi: "Vi tror på kødets opstandelse og et evigt liv." Det betyder, at vi i troen på Jesus Kristus skal opstå fra de døde til et evigt liv på den nye jord, som Gud skaber, når Jesus kommer synligt igen. Det evige liv skal altså leves med den krop, sjæl og ånd, som vi har nu, men uden handicaps, sygdom, død og synd.

Nogle mennesker vil ikke tro på Jesus Kristus. De afviser Guds frelse. De siger nej til Gud gave. De får ikke del i det evige liv. De går derimod evigt fortabt.

DET BETYDER:

- Guds Helligånd kan og vil give os troens liv, men han tvinger os ikke.
- Hvis vi tager imod Guds frelses-gave, bliver vi en del af det kristne fællesskab.
- En dag i fremtiden kommer Jesus synligt igen til jorden.
- Ved troen på Jesus Kristus får vi del i kødets opstandelse og det evige liv.
- Efter døden vil vi enten få evigt liv eller gå evigt fortabt.

Gud er far

Fordi Gud er vores skaber, frelser og livgiver, har vi lov til at kalde ham "far". Ligesom Jesus gjorde. Ved dåben og troen på Jesus bliver vi Guds børn. Derfor er et kristent menneskes forhold til Gud kendetegnet ved den samme varme, tillid og respekt, som forholdet mellem en far og hans barn.

Den vigtigste bøn, Jesus lærte sine "søskende", er Fadervor. Det er trygt, at vi må bede til vores guddommelige far. Han både kan og vil hjælpe sine børn.

De tre første bønner i Fadervor lyder: "Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje." I disse tre bønner takker vi Gud for, at alt dette allerede

er sket – i og med Jesus. Men vi beder også om, at Gud må blive kendt, elsket og troet her og nu – og for evigt.

I den fjerde bøn – "Giv os i dag vort daglige brød" – beder vi om alt det, vi har brug for. Ikke bare mad, men også tøj, hjem, gode venner, arbejde og godt vejr. Vi har lov til at bede vores himmelske far om alt; men vi må være klar over, at gode fædre ikke giver deres børn alt, hvad de beder om.

I de sidste tre bønner i Fadervor beder vi om Guds hjælp i forhold til det, som vi kæmper med: Skyld, fristelser og alt muligt ondt. For uden Guds indgreb er vi chanceløse over for disse fjender.

Vi må også bede til Gud med vores egne ord, eller vi kan bede bønner, som andre har formuleret, fx i digte eller salmer.

DET BETYDER:

- Vi må kalde Gud for "far" – fordi han har skabt os, frelst os og givet os liv.
- Jesus lærte os Fadervor, der rummer det vigtigste, vi har brug for at bede om.
- Vi må også bede til Gud med vores egne ord.
- Bøn til Gud kan fx være tak, lovsang, klage, forbøn eller konkrete ønsker.
- I modsætning til jordiske fædre, som er ufuldkomne, er vores himmelske far fuldkommen.

Lev i verden

Bibelen er ikke en opskrift på, hvad vi skal mene om alle ting, eller hvordan vi skal gøre alt muligt. Der står hverken, hvad vi skal mene om sygehuspolitik, eller hvordan man regner med brøker.

Bibelen siger derimod meget om Gud og mennesker – og forholdet mellem os. Den fortæller også, hvordan vi skal leve, dog ikke i alle detaljer. Inden for de rammer, Bibelen har stukket ud, giver Gud os ansvar for mange ting. Vi kalder det kulturopgaven, det vil sige: Alle former for arbejde, børneopdragelse, forskning, politik, kunst, sport, medier og meget mere.

Vi har fået forskellige evner og muligheder; men alle mennesker har en eller flere kulturopgaver at

løse. På disse felter har Gud givet os fornuft, følelser, kreativitet og meget andet, som sætter os i stand til løse opgaverne. Og vi står selvfølgelig til ansvar over for ham med, hvordan vi gør det.

Det er noget andet, når det drejer sig om, hvordan vi kommer til at leve i fællesskab med Gud for tid og evighed – og hvordan vi skal leve som kristne. Dér slår fornuft, følelser og kreativitet ikke til. Det gør kun Jesu frelse. Men det at komme til tro på ham sætter os til gengæld i gang med en opgave ud over kulturopgaven, nemlig missionsopgaven, som kristne mennesker har fået. Den består i at forkynde evangeliet om Jesus og hjælpe andre mennesker.

DET BETYDER:

- I Bibelen kan vi ikke finde svar på alle spørgsmål.
- Gud har givet os ansvar for mange opgaver inden for de rammer, han har stukket ud.
- Alle mennesker har af Gud fået opgaver at løse som mor, murer, magister eller minister.
- Alle kristne mennesker har desuden fået til opgave at fortælle andre om Gud.
- Alt sammen til ære for Gud, til gavn for andre mennesker og til glæde for os selv.

lm

LUTHERSK MISSION

Tekst: Carsten Hjorth Pedersen, lærer og førstelektor
Layout: Carsten Hestbech, tegner og grafiker
Udgiver: Luthersk Mission (LM)
Kontakt: Har du lyst til at vide mere eller få en snak med en fra LM, kan du henvende dig til Birger Reuss Schmidt, tlf: 22 47 40 27 / brs@dln.dk eller til LM's sekretariat, tlf. 48 20 76 60.